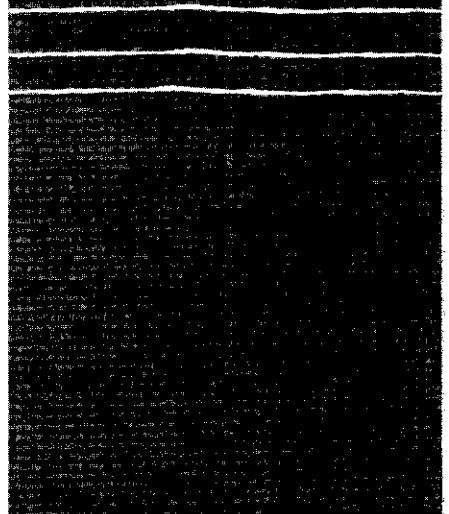
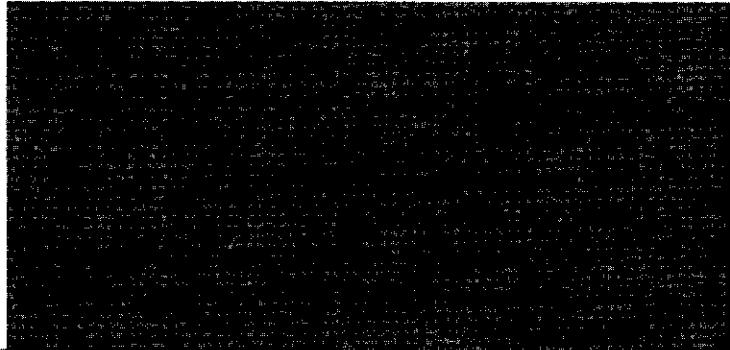
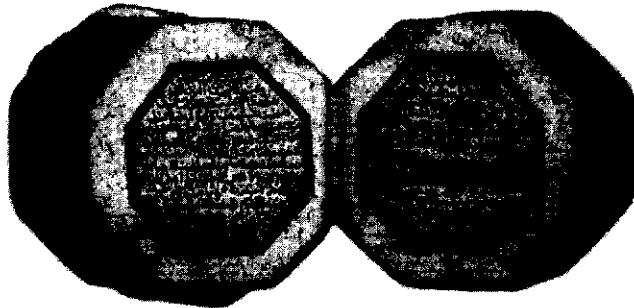

پانصد سال کتابت قرآن

گفتنی است خط کوفی خراسانی و شیوهٔ تذهیب این هنرمند در پیدایش مکاتب کتابت و تذهیب متن مصاحب دوره‌های مملوکی تأثیر مستقیم داشته است.

به یمن برکات کتابخانه حضرت رضا علیه السلام، امروز شاهد دیدار، یکی از قدیمی‌ترین دست نوشته‌های کتابتی قرآن آن هم به زبان فارسی هستیم که به وسیلهٔ کاتبی فاضله به نام بانو «زمرد ملک» در قرن ششم هجری نوشته شده است:

«نوشت و وقف کرد این سی پاره بر مشهد مقدس رضوی سلام الله تعالى علی ساکنه، زمرد ملک ثبت سلطان محمود و هدا خطها - تقبل الله منها»

باید بگوییم که از این بانوی کاتب قرآن و هنرمند نه جزو قرآنی در این کتابخانه باقی است و بقیه آن در غارت ازبکان توسط عبدالمؤمن خان از بین رفته است. و این زمرد ملک همان کسی است که کاشی‌های زرین فام بی‌نظیر داخل حرم مطهر را بانی بوده و او فرزند سلطان محمود بن محمد بن ملکشاه سلجوقی است که در ۵۲۵ هجری فوت نموده است.

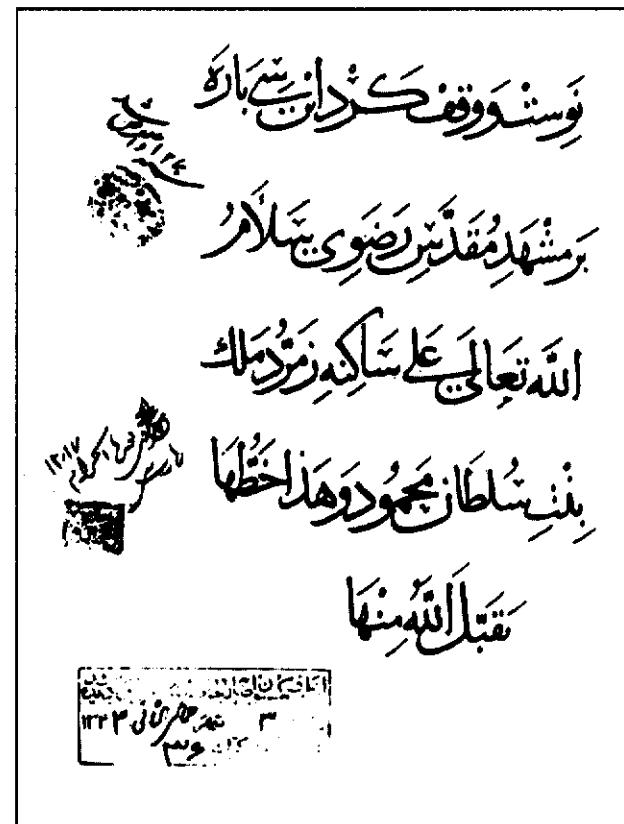
به هر حال، پیشینه و تجربه‌ی هنری کتابت و تذهیب همزمان، زمینه ساز پیدایش مکاتب کتابتی عهد اولجاپتو نیز می‌باشد و به همین ترتیب در سده‌های بعدی تا دوره‌ی تیموریان ادامه دارد که تنها به بررسی مکاتب کتابتی تیموریان بسته می‌کنم.

در این مرحله بهتر است به بررسی مستند کتابت‌های عاشقانه کاتبی پیردازیم که از ذکر نام خویش، از سر ارادت خودداری کرده است. در این

قرآن خطی که متعلق به کتابخانه‌ی دکتر شریعتی ارشاد اسلامی خراسان است و کاتب آن را وقف مسجد جامع شهر سبز نموده، شهر آرمانی که تیمور در سمرقند تدارک دیده بود، سعی کرده است تذهیب و آرایش صفحات را با بهره‌گیری از جوهره‌ی اصلی کتابت که همان آینه‌نگاری بسلمه است انجام دهد.^۱ این گونه نگارش و دیدگاه هنری تا عصر حاضر، یگانه است و شیوه کتابت‌های مختلف القلم این کاتب در انتخاب راه کتابیان بزرگ عصر تیموری بدون تأثیر نبوده است. کاتب در این مصحف «جهل بسلمه» منحصر به فرد مطرح کرده که امروز دستمایه‌ی نقاشی خط و بدون اغراق معرف پیشینه‌ی «نقاشی خط آیات قرآنی» نیز می‌باشد.

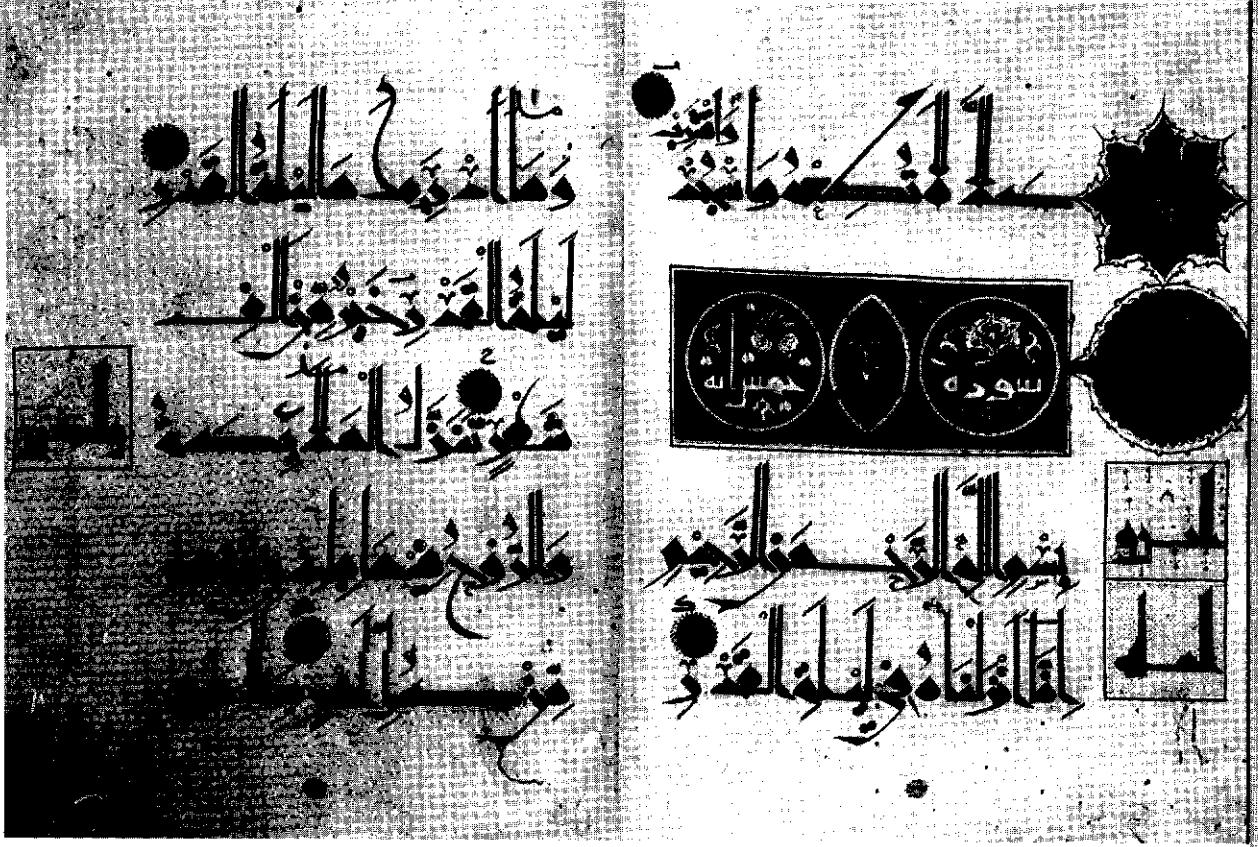
کتابت زرین:

در کتابخانه‌ی آستان قدس رضوی، قرآنی به خط شیخ محمد طغرای نگاهداری می‌شود که از حيث تذهیب و کتابت به خط زر منحصر به فرد بوده و تماсی کتابت زرین این مصحف دارای تحریر و به خط محقق جلی و قلم زر است که می‌تواند ادامه مکاتب ایلخانی به خصوص مصحف اولجاپتو باشد.

تذهیب و کتابت‌های قرآنی خاندان وراق غزنوی: حسین وراق، عثمان بن حسین وراق که قرآنی کامل از او با تاریخ ۴۶۰ هجری قمری باقی است و نیز فرزند وی محمد بن عثمان وراق را باید از شمار کاتبانی هنرمند دانست که با ریاضتی صادقانه، آغازگر راهی تازه بودند که در ترسیم و ابداع تذهیب‌های مختلف النقش و نامکرر زرین، صفحه به صفحه و همچنین ابداع نخستین مصاحف «سی پاره» صبحی عالم تاب و جاؤدانه پدید آورددند که نمونه‌هایی از کتابت آنان در کتابخانه آستان قدس رضوی باقی است.

ادامه حرکت هنری خاندان وراق را در کتابت قرآن و تذهیب ابویکر غزنوی می‌توان مشاهده کرد که امروزه اوراق پراکنده مصحف او را با تاریخ ۶۵۰ در کتابخانه و موزه‌ی «فن اسلامی» قاهره و نیز موزه متropolitain نیویورک می‌توان مشاهده کرد.

نقشندی و حاشیه‌بندی مرصع و شرفه‌های بسیار ظریف و دقیق است.

کتابت‌های جلی شاهزادگان تیموری:

تأثیر هنر و تربیت ایرانی در خاندان تیموری عظیم و چشمگیر است: فرزندان و نوادگان تیمور علاوه بر تأسیس کتابخانه و مراکز هنری در سرزمین‌های تحت حکومت خوبیش، خود نیز قلم در دست گرفته و آثاری ارزشمند پدید آورده‌اند که از جمله آنان می‌توان از ابراهیم میرزا و بایسنقر میرزا از فرزندان شاهزاد پسر تیمور نام برد. یکی دیگر از نوادگان تیمور به نام ظهیرالدین با بر نیز در هند خود پدید آورده‌ای خطی جدید به نام خط بابری شد با آن قرآنی نوشته که هم اکنون همراه با سایر آثار قرآنی تیموریان در موزه قرآن آستان قدس رضوی نگهداری می‌شود.

یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های آثار قرآنی این شاهزادگان، کتابت قرآن در قطع بزرگ با بهره‌گیری از کتابت جلی است که منحصر به فرد است. از ابراهیم سلطان که حاکم خطه‌ی فارس بود چند قرآن نفیس باقی مانده است:

قاضی احمد منشی در گلستان هنر از کتابت قرآنی به قطع دو ذرع در یک ذرع و نیم خبر می‌دهد. اگر این مطلب مربوط به قرآنی باشد که

روش تذهیب سر سوره، شمسه و نشان‌ها و دوایر این مذهب در دوره تیموریان ادامه یافته و استاد شیخ محمد طغایی کتابت این قرآن را در ۸۰۹ هجری به اتمام رسانیده است.

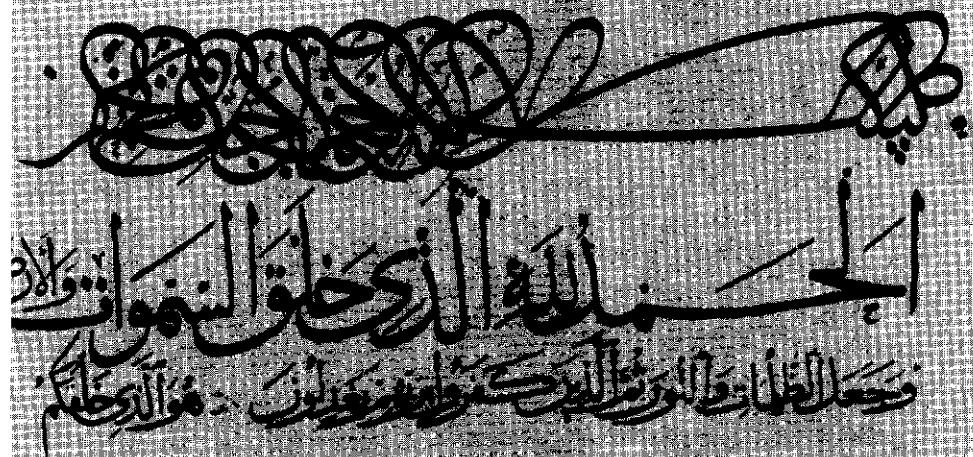
در کتابخانه‌ی آستان قدس سه جزو قرآن به خط محقق جلی زرین نگاهداری می‌شود که ابعاد تقریبی آنها $45\times 45\times 7$ سانتی‌متر در حدود قرن نهم هجری کتابت شده‌اند. کاغذ دولت آبادی و تذهیب فوق العاده آن به شیوه‌ی هرات حکایت از انجام کار در کتابخانه‌ی بایسنقری است؛ به خصوص که واقع آن، شیخم سوداگر احتمالاً همان کسی است که صاحب زبدة التواریخ از آن به نام «شیخم خان» یاد کرده و از بهادران و سرداران تیموری بوده است. گمان می‌رود که با توجه به کاربرد فراوان طلا در تذهیب صفحات آن کاتب از شاهزادگان کاتب آن عهد با شمس بایسنقری استاد بایسنقر میرزا باشد که رقم کاتب به هر دلیل تا امروز به ما نرسیده است.

سوره‌ی مبارکه‌ی حمد در دو صفحه مقابل و تذهیب نفیس مرصع و منتظر در یکی از نسخه‌ها حکایت از جزء اول این سی پاره دارد. در سایر صفحات که ۳ تا ۵ سطر دارد هر صفحه دارای صدر و ذيل زرین مزین به خط کوفی تزیین تحریری تربیعی و جداول متداخل و توازن

هم‌اکنون در موزه‌ی پارس نگهداری می‌شود تا حドودی به حقیقت نزدیک است. زیرا اندازه باز شده دو صفحه متناظر آن قریب به دو متر و عرض یک متر می‌باشد و به قرآن ۷۰ منی معروف شده و گویا همان قرآنی است که در دروازه قرآن معروف شیراز قرار داشته است.

قرآن دیگری هم از این هنرمند در موزه مترو پولیتکنیک امریکا نگهداری می‌شود که

تاریخ کتابت آن ۸۳۰ هجری است. نگارنده در زیارت حج در کتابخانه خاندان آل سعود در مدینه یک جلد قرآن عظیم در حد و اندازه همان قرآن معروف ۷۰ منی را مشاهده کرد که به لحاظ شیوه‌ی کتابت و نوع کاغذ احتمالاً باید قسمتی از همان کتابت عظیم این هنرمند باشد. در کتابخانه‌ی آستان قدس رضوی یک جزء از قرآنی به خط ثلث و محقق و ریحان به قلم زر و تحریر و تذهیب بسیار عالی وجود دارد که در

خط بایسنقر میرزا برادر این هنرمند نگهداری می‌شود. علاوه بر موزه‌ی آستان قدس صفحاتی از کتابت بایسنقر میرزا را در موزه‌های ملک، کاخ گلستان - موزه ملی و رضا عباسی می‌توان مشاهده نمود. در این دوره کتابت قرآنی با دوره‌های قبل و بعد کاملاً متفاوت است علاوه بر قطعه‌های رایج، کتابت در قطعه‌های بزرگ و کوچک و اشکال

هشت ضلعی بازوبندی نیز پدیدار شد که نمونه‌ی زیر به عنوان یک تحول قابل بررسی است.

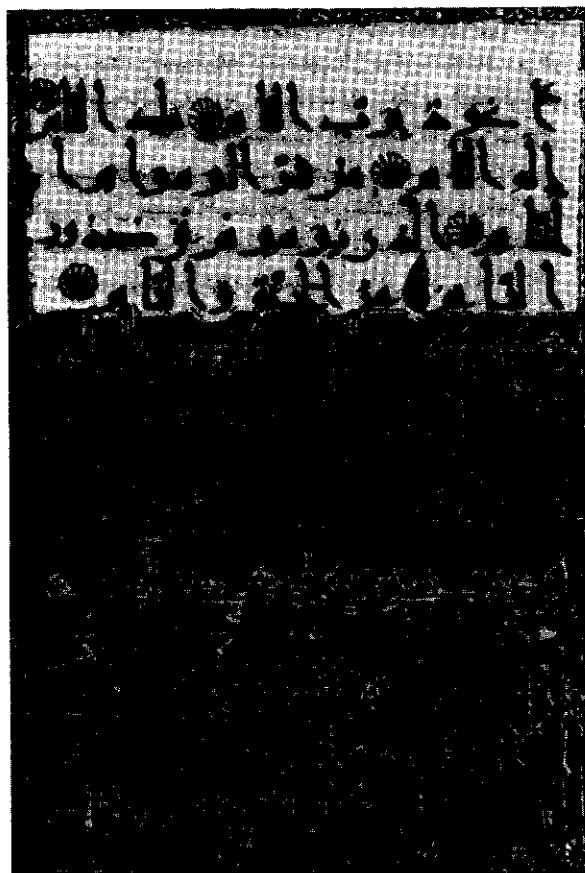
به طوری که ملاحظه می‌شود هر یک از دو صفحه باز شده به قطر ۴ سانتی متر و طول سطر در اندازه‌ی تقریبی یک سانتی متر تا ۲/۵ سانتی متر متغیر است. جداول و سرسوره‌ها و جلد نیز به صورت ۸ ضلعی و کتابت

در کتابخانه‌ی آستان قدس رضوی، قرآنی به خط شیخ محمد طغرایی نگاهداری می‌شود که از حیث تذهیب و کتابت به خط زر منحصر به فرد بوده و تمامی کتابت زرین این مصحف دارای تحریر و به خط محقق جلی و قلم زر است که می‌تواند ادامه مکاتب ایلخانی به خصوص مصحف اولجايتو باشد

هر صفحه‌ی آن شش سطر به ترتیبی خاص کتابت شده است؛ بدین ترتیب که سطراو و آخر به قلم ثلث جلی به سیاهی و تحریر زرین و چهار سطر بقیه به خط محقق و ریحان به قلم زر و تحریر به سیاهی است. فواصل آیات همراه با شمسه‌های زرین و تذهیب نفیسی است و اسمای سوره‌های آن در ده سر سوره‌ی مذهب و مرصع به قلم زر تحریردار آمده است. رقم کاتب در پنج سطر در پیشانی و ذیل آن دو ترنج و در طرفین نیز با نیم ترنج‌های نفیس همراه است. اندازه‌ی هر صفحه‌ی این قرآن ۶۱/۷۸۱/۷ سانتی متر می‌باشد. در همین کتابخانه قرآن بزرگی نیز به

Arabic Ismaili Manuscripts

Edited and introduced
by Delia cortese

آن غبار است. صاحب گلستان هنر نیز از کتابت بسیار ریز قرآنی نام می‌برد که در زیر نگین انگشتی جای داشته است. بدین ترتیب می‌توان نتیجه گرفت که به موازات تلاش در جهت جلی‌نویسی قرآن، کوشش‌هایی هم در جهت کتابت خفی و غبارنویسی و انتخاب قطعه‌های جدید طومار و بازوبندی در اشکال و ابعاد تازه وجود داشته است.

همین طور کتابت چند خطی در یک صفحه‌ی قرآنی، نیز پدیده‌ی تازه‌ای است که در این دوره ابداع گردید و در یک صفحه‌ی قرآن، به خطوط نسخ، کوفی، محقق و ریحان کتابت می‌شد که بر حسب کاربرد اقلام جلی در اوان زد و لا جود در آن، قرآن را سه خطی یا چهار خطی می‌گویند. این روش در کتیبه‌نگاری‌های قرآنی این دوره نیز مشاهده می‌شود. از جمله رویدادهای بزرگ کتابتی، کتابت و پیدایش قرآن به خط نستعلیق و خط ثلث ماوراء النهری است و آن نوعی خط ثلث در بخارا و ماوراء النهر است که آن را شیوه‌ی بخارا و در بعضی نسخ، خط جفتایی گفته‌اند. همین خط در ایالت بیهار هندوستان رایج و آن را شیوه‌ی بیهار و بیهار نامیده‌اند. کتابت قرآن به خط نستعلیق را باید از مهم‌ترین پدیده‌های این دوره دانست. قدیم‌ترین کتابت قرآن به نستعلیق در این دوره متعلق به شاه محمود نیشابوری متوفی ۹۴۵ هجری است که هم اکنون در موزه‌ی توب‌قاپو استانبول نگاهداری می‌شود.

پانویس:

- ۱ - اطلاع‌رسانی و چاپ نمونه‌هایی از کتابت‌های این قرآن در کتاب تعجبی هنر در کتابت بسمله برای اولین بار توسط نگارنده آورده شده است.